Quaresma - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 04/03/2012 - 09:00

Gn 1-2.9a.15-18
Rm 8,31b-34
Mc 9,1-9

Són **textos importants els d'avui**: el sacrifici d'Isaac, amb tot el que suposa en Abraham de fidelitat a les promeses de Déu. Diu la carta als Hebreus (11, 19): "Abraham confiava que Déu seria prou poderós per a ressuscitar un mort". Abraham esperava "contra tota esperança" (Rm 4,18). Isaac és símbol de Jesús, l'innocent condemnat a mort.En el fragment de la Carta als Romans, Déu Pare, després de la mort del Fill, ens declara innocents, i la pregària del Fill intercedeix per nosaltres. Vivim d'aquest amor i d'aquesta pregària.A l'evangeli llegim la Transfiguració de Jesús, segons Marc. Aquest episodi en Mc ocupa ben bé elcentre del seu evangeli. Són setze capítols i aquest és el començament del novè.**Als evangelis hi ha tres moments claus a la vida de Jesús**, que comencen amb unaexperiència de Déu, amb una teofania (manifestació de Déu). A l'inici de la seva vida pública, al Baptisme, Jesús ve els cels oberts i la veu del Pare que li diu: "Tu ets el meu fill, el meu estimat, en tu m´he complagut". Jesús rep l'Esperit i té la consciència de la seva filiació divina, i també de la paternitat de Déu sobre totes les persones. Ara que comença l'anada a Jerusalem, just després del primer anunci de la passió, al nord del país a prop de Cesarea de Filip, davant tres dels seus deixebles, la manifestació de Déu no és només glorificant Jesús, que queda transfigurat, il·luminat, als ulls de Pere, Jaume i Joan, sinó que la veu del Pare s'adreça a ells: "Aquest és el meu fill, el meu estimat, escolteu-lo". Jesús ha d'ésser per a ells la veu del Pare, la Paraula de Déu que han de rebre estimant-lo.Hi ha un tercer moment, que només s'explicita en Lluc i en Joan de maneres diferents. És en el seu Getsemaní extern i intern, al començament de la passió, del seu camí per la ciutat de Jerusalem fins a morir fora de la ciutat. En Lluc, quan Jesús prega al Pare que aparti d'ell aquellacopa, "però que no es faci la meva voluntat sinó la teva", afegeix que "llavors se li va aparèixer un àngel del cel que el confortava". El Getsemaní "intern" apareix en Joan, en el dia de l'entrada a Jerusalem, el dia de Rams (Jn 12, 27-28): "Ara em sento contorbat, què he de dir? Pare, salva'm d'aquesta hora? Però jo he vingut per arribar en aquesta hora! Pare, glorifica el teu nom". Diu l'evangelista que "aleshores una veu va dir del cel estant: Ja l'he glorificat i encara el glorificaré". La gent ho va sentir, i Jesús els digué que aquella veu anava dirigida a ells.L'anada a Galilea, l'anada a Jerusalem, l'anada a la Creu van tenir com una manifestació de sentiti d'estima sobre Jesús, per part de Déu. La memòria d'aquesta presència va alimentar la seva vida, les seves paraules i la seva pregària.El riu (l'aigua, l'Esperit), la muntanya (l'altura, el cel, Déu Pare), l'hort (la nit, l'hora de les tenebres, el patiment de Jesús, el Fill). Lluc diu que tots tres moments van succeí "mentre Jesús pregava".**El passatge recull dues tradicions de l'AT**: les teofanies del Sinaí i el somni del Fill de l'home de Daniel. Del Sinaí recull la muntanya, la glòria de Déu, el núvol, la tenda. Moisès, la veu de Déu, la baixada de la muntanya. De Daniel, la visió, la figura humana envoltada de llum, la por del vident, la mà que li toca, la presència d'altres persones, el manament del secret. Pere, Jaume i Joan estan davant un fet que els supera: veieren un Jesús fulgurant, Moisès i Elies;llavors Pere parla de fer tres cabanes (tendes), estaven esglaiats, un núvol els va cobrir, i la veu de Déu que escoltin el seu Fill estimat posa fi a la visió. Només resta amb ells Jesús tot sol. Baixant de la muntanya, Jesús els manà que no ho diguessin a ningú fins després de la seva resurrecció. Ells acaben de tenir la visió, però l'acaben de comprendre; ni les paraules següents de Jesús sobre la seva resurrecció. Ho faran més tard.**Què ens diu a nosaltres aquest passatge de la Transfiguració?** En primer lloc, que Jesús, que anuncia als deixebles la seva passió, la seva mort i la seva resurrecció, traspua el misteri de Déu. En la humanitat pobre, senzilla, i aviat sofrent de Jesús, apareix la seva divinitat. Allò que va dir Jesús a Felip, "qui m'ha vist a mi ha vist el Pare", ho van començar a veure a la"muntanya santa" els tres deixebles escollits. La seva figura els porta a la transcendència, al misteri de Déu.A Jesús, el Senyor, l'han de saber veure en la vida diària, en la seva senzillesa i estima, en el seu camí a Jerusalem, en el seu seguiment.I Pau ens dirà, que a mida que ens identifiquem amb el Crist, ens passarà alguna cosa semblant anosaltres, hi ha també una divinització del cristià: "I tots nosaltres, sense cap vel a la cara (ens està comparant amb Moisès), reflectint com un mirall la glòria del Senyor, som transformats a la seva imatge" (2Co 3, 18). La humanitat, a través de la humanitat de Jesús, queda oberta a una plenitud de vida. Plenitud que ens ve per Jesús: "De la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia"(Jn 1, 16). La vida cristiana ha d'arribar a ser una vida adulta en Crist.La contemplació ignasiana de Jesús als Exercicis, pretén una cosa semblant: contemplant la vida de Jesús de Nazaret, el fill de Maria, que llegim als evangelis, hauríem d'arribar a veure en ell el fill de Déu, en la seva divinitat. Jesús és com un sagrament: el seu rostre humà ens porta al misteri de Déu. La gent de Galilea, quan el veien actuar "donaven glòria a Déu"(Mc 2, 12): per a ells era un
sagrament.

ETIQUETES
TRANSFIGURACIÓ GETSEMANÍ